

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Pavla Kumprechta a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobkyně: **T. N.**, zast. JUDr. Miroslavou Kohoutovou, advokátkou se sídlem Boleslavská 9, Praha 3, o podání žalobkyně ze dne 22. srpna 2013, **t a k t o :**

I. Podání s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně doručila krajskému soudu dne 23. 8. 2013 podání ze dne 22. 8. 2013 označené jako „Žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu“.

Z obsahu uvedeného podání však nebylo zřejmé, proti jakému žalovanému žaloba směřuje, ani to, v čem přesně spatřuje žalobkyně zásah správního orgánu, proti němuž se domáhá ochrany ve smyslu ustanovení § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Pokud jde o žalovaný subjekt, pak žalobkyně označila jako žalované 2 subjekty. Jako žalovaného 1. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky MV ČR, Hradec Králové, jako žalovaného 2. Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor cizinecké policie Králov.

Dle § 83 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec. Pokud žalobkyně na straně žalované označila vícero subjektů, nebyla osoba žalovaného jasně a jednoznačně označena. Nabízela se například otázka, zda

žalobkyně žádá ochranu před jedním nezákonným zásahem správního orgánu nebo o ochranu před vícero takovými zásahy. Takové označení žalovaného je v rozporu i s ustanovením § 37 odst. 3 s. ř. s. Dle něho musí být totiž z každého podání zřejmé, mimo jiné, proti komu směřuje.

Nejasnost v označení žalovaného byla ovšem zřejmě pouze důsledkem nejasnosti v označení zásahu, proti němuž se žalobkyně chtěla domáhat ochrany.

V podání uvedla, že rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta její žádost o povolení k přechodnému pobytu dle § 87b odst. 1 a § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (z příloh žaloby krajský soud zjistil, že se jedná o rozhodnutí žalovaného 1.). Odvolání proti tomuto rozhodnutí však podala u vyššího správního orgánu. Ten měl předat správnímu orgánu prvního stupně toto odvolání opožděně. Dle žalobkyně tím porušil vyšší správní orgán ustanovení § 12 správního řádu. Stanovisko správního orgánu prvního stupně o opožděnosti pak bylo postoupeno odvolacímu orgánu, aniž by o tomto postupu byla žalobkyně vyrozuměna. V přímé návaznosti na to uvedla: *„Tímto postupem správního orgánu byla žadatelce značně ztížena její životní situace a bylo jí uděleno výjezdní vízum s odjezdem 29. 8. 2013 bez ohledu na to, že dosud nebylo pravomocně rozhodnuto Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců MV ČR.“* Následně žalobkyně konstatovala, že určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků ve smyslu § 39 odst. 1 správního řádu a že dle § 39 odst. 2 téhož zákona může být lhůta určená správním orgánem na žádost účastníka za podmínek stanovených v odst. 1 přiměřeně prodloužena, což však ke dni podání žaloby odbor cizinecké policie Králov neučinil.

Závěrem žalobkyně navrhla, aby soud : 1. určil, že provedený zásah do práva žalobkyně je nezákonný, 2. uložil Cizinecké policii Králov, aby prodloužila výjezdní vízum do té doby, než bude celá věc pravomocně skončena, 3. uložil odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR, Hradec Králové, aby žalobkyni zařadil zpátky do evidence oprávněných k pobytu na území České republiky, a to do doby pravomocného rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Zároveň žalobkyně navrhla, aby „žaloba měla odkladný účinek“.

Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně nevymezila nezpochybnitelným a srozumitelným způsobem zásah správního orgánu, ochrany před nímž se domáhá. Nebylo totiž jasné, zda jím má být postup správního orgánu vyšší instance při předání jejího odvolání správnímu orgánu prvního stupně, či postup správního orgánu prvního stupně při postoupení odvolání orgánu odvolacímu, či snad udělení výjezdního víza (když toto tvrzení nebylo krajskému soudu nijak doloženo), vyřazení žalobkyně z evidence oprávněných k pobytu na území České republiky nebo nějaký jiný úkon správního orgánu.

Dle § 84 odst. 3 s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání obsahovat a) označení zásahu, proti němuž se žalobce ochrany domáhá, b) vylíčení

rozhodujících skutečností, c) označení důkazů, jichž se žalobce domáhá, d) návrh výroku rozsudku.

Těmto náležitostem však zůstalo podání žalobkyně z důvodů shora uvedených hodně dlužno.

Proto krajský soud vyzval žalobkyni usnesením ze dne 23. 8. 2013, č. j. 3Na 67/2013-22, k odstranění těchto vad podání a stanovil k tomu lhůtu 2 týdnů ode dne doručení usnesení. Součástí tohoto usnesení bylo i poučení, že nebudou-li vady podání v této lhůtě odstraněny a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud podání dle § 37 odst. 5 soudního řádu správního odmítne. Usnesení byl zástupkyni žalobkyně doručeno 27. 8. 2013.

Žalobkyně však již ve věci žádnou aktivitu nevyvinula. Její podání ze dne 22. srpna 2013 tak trpí shora popsányými vážnými vadami a nedostatky, pro něž není možno v řízení pokračovat. Proto krajskému soudu nezbylo, než postupovat dle ustanovení § 37 odst. 5 soudního řádu správního a podání odmítnout.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., kdy pro případ, že došlo k odmítnutí podání, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 13. září 2013

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu